

מסכת תענית דף ל.

- **משנה כו.** - **ערב ט' באב** לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין, **רשב"ג** אומר, ישנה.
- **גמרא ל.** - **רב יהודה** - זה שלא יאכל.... דוקא לאחר שש שעות,
- ועוד אמר **רב יהודה** זה שלא יאכל.... דוקא לסעודה המפסקת, אבל אם אינה סעודה המפסקת, מותרת.
- **ותרוייהו לקולא וצריכא**, שסעודה המפסקת לפני שש שעות מותר,
- ואם אכל לאחר שש שעות ואינה סעודה המפסקת נמי מותר.
- **תניא כלישנא בתרא.....**
- **ותניא כלישנא קמא** ערב ט' באב לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין,

רשב"ג אומר ישנה, אמר רבי יהודה, כיצד משנה, אם היה רגיל לאכול שני מינים, יאכל מין אחד (אחר), ואם היה רגיל לסעוד בי' בני אדם...., בד"א משש שעות ולמעלה.....

תניא אידך ערב ט' באב לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין, דברי ר"מ,
וחכמים אומרים ישנה, וממעט בבשר ויין..... ואם אינו רגיל לאכול כל עיקר, אסור,
רשב"ג אומר, אם היה רגיל לאכול צנון או מליח אחר סעודתו, הרשות בידו.
 (מליח היינו דג או בשר, וקמ"ל שאע"פ שהיו לקינוח סעודה, מותר, ועוד שאע"פ שהיו בשר כיון
 ששהה ג' ימים אינה נחשבת בשר, וכמו בשלמים.)

תניא אידך	ת"ק	ר' ישמעאל בר' יוסי
סעודה המפסקת לאכול בשר ולשתות יין	אסור	אסור
סעודה המפסקת לרחוץ	אסור	מותר
סעודה שאינה מפסקת לאכול בשר ולשתות יין	מותר	מותר
סעודה שאינה מפסקת לרחוץ	אסור	מותר

מסכת תענית דף ל

תנו רבנן כל מצות הנוהגות באבל, נוהגות בט' באב,
(בט' באב לבד) אסור באכילה ובשתיה,
(ובאבל ובט' באב) אסור ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה,
ואסור לקרות בתנ"ך, ולשנות במשנה בתלמיד ובמדרש ובהלכות ובאגדות,
אבל קורא הוא במקום שאינו רגיל לקרות, ושונה במקום שאינו רגיל לשנות, ורבי יהודה אוסר בזה.
וקורא בקינות באיוב ובדברי הרעים שבירמיה,
ותנוקות של בית רבן בטלין בו, משום שנאמר "פקודי ה' ישרים משמחי לב".

- **משנה כו.** - ערב ט' באב לא יאכל בשר ולא ישתה יין.
- **גמרא - תנא** אוכל הוא בשר מליח ושותה יין מגתו.
- עד כמה הוי בשר גמור **דלא** הוי בשר מליח **ואסור לאכול**? אמר רב חנינא..... כלזמן שהוא כשלמים שלא שהה במלחו אלא שני ימים ולילה אחד.
- עד כמה הוי יין מגתו **ומותר לשתות**? כל זמן שהוא תוסס (רותח), **תנא** כל זמן שהוא תוסס, אין בו משום גלוי, שאין נחש שותהו כי יברח מרתיחתו, וימי תסיסתו היינו ג' ימים.
- **רב יהודה אמר רב** - מנהגו של רבי יהודה ברבי אילעאי בערב ט' באב מביאין לו פת חריבה במלח, ויושב בין תנור לכיריים (מקום מנוול שבבית) ואוכל, ושותה עמה קיתון של מים, ודומה כמי שמתו מוטל לפניו.
- **תנן** מקום שנוהגין לעשות מלאכה, עושין, ומקום שנהגו שלא לעשות, אין עושין, ובכל מקום ת"ח בטלים, רשב"ג אומר, לעולם יעשה אדם עצמו כת"ח.

תניא אידך

רשב"ג	כל האוכל ושותה בט' באב	כאילו אוכל ושותה ביוה"כ.
ר"ע	כל העושה מלאכה בט' באב	אינו רואה סימן ברכה לעולם.
חכמים	כל העושה מלאכה בט' באב ואינו מתאבל על ירושלים	אינו רואה בשמחתה.
מכאן אמרו	כל המתאבל על ירושלים, זוכה ורואה בשמחתה	ושאינו מתאבל על ירושלים אינו רואה בשמחתה.

תניא נמי הכי כל האוכל בשר ושותה יין בסעודה המפסקת, עליו הכתוב אומר "ותהי עונותם על עצמותם".